Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen
Yıl 13, Sayı 11 (177)
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Haziran 1986

*İşçiler, köylüler, aydınlar,
gençler, Türk-Kürt
tüm emekçiler
BİRLEŞİN YENECEKSİNİZ!*

DUYURU

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi 6.Plenumu toplandı

HERŞEY TKP ULUSAL KONFERANSI'NIN BAŞARISI İÇİN

TKP MK 6. Plenumu toplandı. Plenum Merkez Komitesi Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın okuduğu Politik Büro Raporunu görüştü, dünyadaki ve ülkemizdeki durumu analiz etti, buradan çıkan görevleri saptadı. Ulusal Konferans hazırlıklarını gözden geçirdi. "TKP 1986 Ulusal Konferans Tezleri"ni tartışıp onayladı ve tezlerin, gerekli redaksiyonun yapılmasından sonra parti içinde ve kamuoyunda tartışmaya açılmasını kararlaştırdı. Ulusal Konferans'ın başarısı için yapılması gerekenleri saptadı.

Demokrasi güçlerinin kararlı mücadeleler sonucunda bir dizi yeni konum elde etmiş olmasına karşın, rejimde nitelik bakımından bir değişiklikten söz edilemez. Evren-Özal diktatörlüğü ve emperyalist kamptaki destekçileri, Türkiye'nin demokrasi yolunda olduğunu öne sürerek, çeşitli manevralarla, halkı ve demokrasi güçlerini kararlı bir muhalefetten alıkoymaya, onları şaşırtmaya, bölüp parçalamaya, sol güçleri yalıtlamaya çalışıyorlar. ABD emperyalizmi Türkiye'yi savaş planlarına daha sıkı bağlamak, komşularıyla ilişkilerini gerginleştirmek için hızla yeni adımlar atarken, parlamentodan ardarda geçirilen yasalarla, ulusal ekonominin son dayanakları da yok ediliyor, emperyalizme bağımlılık katmerleştiriliyor, işçi ve sendika hakları daha da budanıyor.

TKP'nin, ABD ve diktatörlüğü durdurmak için seferberlik çağrısı bu koşullarda çok daha büyük önem kazanıyor. TKP MK 6.Plenumu, böylesi bir seferberliği gerçekleştirme, barış ve demokrasi için mücadelede birleşik bir demokratik yığınsal hareket yaratma olanaklarının bugün daha da belirginleştiğini saptadı.

Komünistlerin de katkısıyla geniş demokrasi güçlerinin ortak çabalarıyla gerçekleştirilen ve diktatörlüğe karşı ilk güçlü yığınsal politik protesto olan Türk-İş'in İzmir mitingi, aynı içeriği kazanan bu yılın 1 Mayıs kutlamaları bunun açık kanıtlarıdır. Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun yeni mitingler ve genel grev kararı alması, SHP yönetiminin halkla birlikte sokakta hak aramanın zorunluluğuna işaret etmesi, İzmir mitingiyle açılan yolda geniş güçlerin birlikte yürümesinin olanaklı olduğunu gösteriyor.

TKP MK 6. Plenumu durumun her alanda daha da kötüleşmesini durdurmada, faşist diktatörlüğe son vermede ve durumda iyiye doğru bir dönüş gerçekleştirebilmede ana sorunun birlik sorunu, barış ve demokrasi isteyen bütün güçlerin birliği sorunu olduğunu bir kere daha vurguyla belirtti. Böylesi bir birlik ancak Türkiye'nin bu durumdan kurtulmasının olanaklı olduğuna inanmakla, kurtuluş yoluna ilişkin güçlü bir inanç etrafında kenetlenmekle olanaklıdır.

TKP MK 6. Plenumu'nun kabul ettiği "TKP'nin Ulusal Demokrasi Alternatifi", "TKP'nin Ekonomik ve Sosyal Politika Alternatifi", "TKP'nin Silahlı Kuvvetlere İlişkin Reform Programı" başlıklı belgelerle ve daha önce açıklanan "TKP' nin Barış, Ulusal Güvenlik ve Ulusal Egemenlik Alternatifi" başlıklı belgeyle TKP, Türkiye'nin kurtuluş yoluna ilişkin kendi ulusal demokrasi programını ayrıntılı olarak ortaya koymuş bulunuyor.

TKP MK 6. Plenumu, bütün komünistlere Ulusal Konferansa hazırlık sürecinde TKP'nin alternatif önerilerini bütün demokrasi güçleriyle tartışmak, diyalog ve işbirliğini geliştirmek, partinin görüşlerini yığınlara, fabrikalara,

Arkası sayfa 6'da

İSTİKRARLI POLİTİKA KARARLI MÜCADELE

Emirle kurdukları MDP'yi emirle dağıtıp, ANAP'ın parlamentodaki üye sayısını artırdılar ve Mehmet Yazar' a nihayet bir parti buldular. Aynı zamanda bu sayede SHP'den ve DSP'den sonra DYP de parlamentoda temsil edilir oldu. Bütün bunlar oldu da ne oldu? Parlamento gerçek bir parlamentoya benzer hale geldi mi? İstikrar sağlandı mı?

Tam tersine! Sokaktaki insan parlamentoda açılan "mebus pazarları" nı gördükçe lanet okuyor. Aklı başında hiçbir yurttaş bu parlamentodan birşey beklemiyor. Erken seçim istemi karşı durulamaz bir nitelik kazanıyor. Hak aramanın sonuç alıcı yollarının mitingler, yürüyüşler, grevler, genel grevler olduğu fikri güç kazanıyor. Demokrasi mücadelesinde proleter yöntemler gündeme geliyor.

Diktatörlüğün parlamentodaki son operasyonu da, açıkça görülüyor ki ona özlediği istikrarı kazandıramayacaktır. Ekonomik ve politik durum, dış ilişkiler, hepsi derin bir istikrarsızlıkla belirleniyor.

Bu durum çok geniş güçleri derinlemesine etkiliyor. Dipten gelen kuvvetli bir dalga gibi, işbirlikçi oligarşinin dışında kalan bütün güçleri sarsıyor. Şimdi herkes artık eski anlayışlarla, eski yöntemlerle yol almanın

Arkası sayfa 6'da

İzmir'li işçilerden, Eskişehir'li işçilere:

ESKİŞEHİR MİTİNGİNDEN DAHA DA GÜÇLÜ ÇIKALIM !

Biz, Türk-İş'in 22 Şubat'ta İzmir'de düzenlediği "Ekmek, Barış, Özgürlük" mitinginin başarısı için aktif olarak çalışma yürütmüş bir grup işçiyiz. 22 Haziran günü Türk-İş'in bu kez Eskişehir' de düzenleyeceği miting ve yürüyüşe hazırlanan Eskişehir ve yöresindeki sınıf kardeşlerimize seslenmek, onlara kendi tecrübelerimizi iletmek istiyoruz.

İzmir mitingi, işçi sınıfımızın yığınsal olarak eylem alanlarına çıkışı için iyi bir başlangıç oldu. Bu sonucu elde etmek için az zorluklara göğüs germedik. Ama bugün her zorluğu göze alıp mücadele etmekten başka yol yoktur.

İzmir mitingi için yürüttüğümüz çalışmalarda, çeşitli yerlerde, DYP'li, SHP' li, DSP'li, RP'li, komünist ve öteki solcu işçiler, güçlerimizi birleştirmeyi başardık. Bu gücümüzü kat kat artırdı.

İzmir mitinginin ardından, şimdi değişik politik görüşlerden işçilerin fabrikalarda bir araya gelmesi, mücadele güçlerini birleştirmesi için ortam çok daha elverişlidir. Türk-İş, "hükümetin işçi düşmanı saldırılarını sürdürmesi durumunda genel greve gidilmesini" kararlaştırdı. SHP Genel Başkanı Gürkan "Hak aranması için sokak gösterilerinden yana olduklarını" açıklıyor. Demirel, "Hak verilmez alınır, kabahat biraz da almayanın" diyor.

Biz İzmir mitingine hazırlanmak amacıyla fabrikalarda, değişik politik görüşlerden, sayılan, aktif, dürüst işçi arkadaşlardan komiteler oluşturduk. Bu komiteler biryandan fabrikadaki her işçiye mitingin önemini anlattı, herkesi katılmaya çağırdı, Alanda nasıl davranacağımızı, hangi sloganları, hangi istemleri öne çıkarmamız gerektiğini herkesle tartıştı, belirledi. Bir yandan da bu komiteler aracılığıyla, fabrika dışında bildiğimiz tanıdığımız öteki emekçilerle temas kurduk. Mahallelerde tanıdığımız esnafları, işsizleri, öteki emekçileri, gençleri mitinge davet ettik. Doktorlara, avukatlara, mühendislere gittik. Sendika şubelerine, emekçi haklarından yana, demokrasiden yana

Arkası sayfa 7'de

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın TKP MK'nin 6. Plenumu'nda yaptığı açış konuşmasından

"Halkımıza, tüm demokrasi güçlerine ileteceğimiz mesaj şudur:

Halkımız kendi geleceğini, kendi rejimini, kendi gelişme yolunu kendisi seçmelidir. Buna engel olan, baş düşman ABD emperyalizmi ve Evren-Özal diktatörlüğü ve ona destek olan parababalarıdır.

ABD'nin içişlerimize karışmasına, ülkemizdeki askersel-politik varlığına son verilmeli, halkımız ABD boyunduruğundan kurtulmalıdır.

Evren-Özal diktatörlüğü yıkılmalı ve yeni 12 Eylüller olmaması için onlardan hesap sorulmalıdır.

Bu hedeflere ancak ABD emperyalizmine ve diktatörlüğe karşı tüm güçlerin birleşmesiyle, birleşik yığınsal demokratik hareketin yaratılması ile, demokrasi için direnerek varılabilir.

Günümüzün sloganı birlik ve mücadeledir.

Burada basitçe ifade ettiğimiz bu görüşler Ulusal Konferans tezlerimizin temel fikrini oluşturuyor. Tezlerimizle biz bugünkü rejimin en gerçekçi alternatifi olan ulusal demokrasi alternatifimizi ayrıntılandırılmış olarak sunuyoruz.

Biz 5. Kongremizde kabul ettiğimiz parti programı ile sağlam bir kılavuz elde ettik. Ülkemizdeki gelişmeler programımızın doğruluğunu kanıtladı. Biz somut gelişmelere yanıt veren politikamızı programımızın basit mantıksal yorumundan çıkarmadık. Programımızın rehberliğinde somut durumdan, pratik mücadele içinden çıkardık. Politik gelişmeler bugün yalnızca politikamızı çıplak biçimde doğrulamakla kalmadı, politikamız aracılığı ile programımızı doğruluyor...

* * *

"Tezlerimizle ortaya koyduğumuz nedir? TKP ülkemizin durumunun daha da kötüleşmesini durdurmak ve durumda iyiye doğru bir dönüşü gerçekleştirmek için faşist diktatörlüğe son vermenin ve ulusal demokrasiyi kurmanın gerçekçi ve devrimci yolunu gösteriyor.

İyiye doğru bir dönüş sözü kulaklara ağırlıklı gelmeyebilir. "Devrim yapacağız", "sosyalizmi kuracağız" sözlerinin yanında ağırlıklı olmadığında kuşku da yoktur. Ama gerçek şudur: Bu basit görünen hedefe varmak kolay değildir. Bunun için büyük güçler ve olağanüstü çaba gerekiyor. Bu hedefe varıldığında ise böyle bir dönüşün yaratacağı devrimci enerji ve ortamı, ileriye açılacak ufku belki bugün hayal bile edemeyiz...

* * *

"Çağımızın temel devrimci sınıfı olan işçi sınıfı ülkemizde hem barışın korunması için en önde mücadele etmek, hem yabancı sermaye ve yerli sömürücülere karşı savaşmak, hem de bugün faşist diktatörlüğü altetmek gibi zorlu görevlerle karşı karşıyadır. İşçi sınıfımız kendi kurtuluşu ile birlikte tüm ulusu kurtarmak zorundadır. Ulusun kurtarıcısı sınıf olmak zorundadır. TKP doğru bir politika ile silahlandığı zaman işçi sınıfımızın bu görevi yerine getireceğine inanıyor, bu amaçla çalışıyor.

Tezlerimizde dile getirilen görüşler, bu temel saptamalara dayanıyor.

Değerli yoldaşlar,

Acaba böylesine ayrıntılı bir alternatif program gerekli miydi, diye sorulabilir. Görmek zor değil ki, gerek uluslararası ilişkilerde, gerekse ülkemizde iyiye doğru bir dönüşü sağlamak kolay değildir.

Kuşkusuz bugün ana görev Evren-Özal diktatörlüğünü ortadan kaldırmak, demokrasiyi kazanmaktır. Ancak biz ileri sürüyoruz ki, yalnız üst yapıda kalan biçimsel politik özgürlüklerle yetinmek mümkün değildir. Biz bu özgürlükleri elbette küçümsemiyoruz. Ancak eğer sosyal, ekonomik, kültürel her alanda köklü demokratik dönüşümleri gerçekleştirmeye en baştan girişilmezse, faşist diktatörlüğün kökleri kazınamaz.

Tezlerimizde ayrıntılı olarak gösterildiği gibi 12 Eylül ile gelen değişiklik basit değildir. Diktatörlük devletin ve ekonominin yapısında önemli ve köklü değişikliklere gitmiştir. Bunun sosyal alandaki sonuçları zaman içinde daha açık ortaya çıkacaktır.

Evren-Özal diktatörlüğü ulusal kurtuluş savaşımızdan, Atatürk döneminden bu yana toplumsal gelişmede olumlu ne varsa hepsini ezmiş, olumsuz ne varsa hepsini yüceltmiş ve yapılandırmıştır.

Kısaca Türkiye'nin karşısında bugün yeniden kuruculuk görevi duruyor. Elbette bu henüz sosyalizm kuruculuğu görevi değildir. Bu, bağımsız, egemenlik haklarına sahip, demokratik, ileri bir Türkiye'nin kuruculuğuna girişmek görevidir.

İşte bu amaç için demokratik reformlar programını öne koyuyoruz.

Şu da sorulabilir: Bu program komünist partisinin kendi hükümet programı mıdır? Ya da kendisinin katılmasının önkoşul olduğu bir hükümetin programı mıdır?

Biz hemen yarın komünistlerin hükümet kurabileceği gibi bir hayal içinde elbette değiliz. Ama mümkün olsa bugünkü koşullarda iktidara gelsek, ancak bu program uygulanabilirdi diyoruz.

Biz, katılalım ya da katılmayalım demokratik bir hükümetin çözmekle zorunlu olduğu görevleri ortaya koyuyoruz. Biz katılmasak da bu görevlerin çözümünü üstlenen bir hükümeti destekleyeceğiz. Ama elbette böyle bir hükümet işçi sınıfının ağırlığına dayanmıyorsa böyle kapsamlı bir program bütün unsurları ile tutarlı biçimde uygulanamaz...

* * *

"Özetle, bugün halkımıza gerçek kurtuluş yolunu göstermek bize düşüyor. Ulusal Konferansımız partimizin bu yoldaki görüşlerini yığınlara, öteki demokrasi güçlerine daha iyi tanıtmak, bu görüşleri maddi güce dönüştürmek görevi ile belirleniyor.

Biz tezlerimizle herşeye en doğru yanıtı verdiğimiz, herşeyi öngördüğümüzü ileri sürmüyoruz. Tersine en geniş güçlerle bir tartışma platformu yaratıyoruz. Asıl şimdi parti içinde ve dışında kollektif fikir üretme, kollektif çaba önem taşıyor. Bu nedenle politikamızı dışımızdaki herkesle tartışacak olan tüm yoldaşlar politikamızı esnek, hoşgörülü ama kararlı bir tutumla savunmalı, tartışmalı, aynı zamanda doğru olan her görüşe açık olmalıdırlar. Kuşkusuz konferansımızın başarısı buna bağlıdır.

Öte yandan öne koyduğumuz temel her konuda somut, elle tutulur bir sonuç almak Ulusal Konferansımızın can damarıdır: Geniş demokrasi güçlerinin ve sol güçlerin birliğini sağlama, yığınların ekonomik ve politik eylemini güçlendirme, antiemperyalist hareket, barış hareketi, birleşik yığınsal demokratik hareket yaratma, partimizin sempatizan çevresini geliştirip güçlendirme, bunların başında geliyor.

Şunu da dikkate almalıyız: Günümüzde kucaklamamız gereken yığın 12 Eylül öncesinden çok geniştir. Bu nedenle yığınsal hareket, yığın örgütü anlayışlarımız değişmelidir. Her ilericiyi kucaklayıcı, yani her tür sekterlikten uzak bir çalışma geliştirmek ve biçimler bulmak zorundayız. Özellikle gençlik, sendikalar, kadınlar, aydınlar hareketi için bu nokta çok önemlidir. Bağlaşıklarımızla ilişkilerimizi ciddiye almalıyız. Bu ilişkilerin sorumluluğunu yüklenmeliyiz. Birlikte çalışmayı öğrenmek ve öğretmek zorundayız. Burada argümanlarımız pesettirici değil, karşımızdakini ezici değil, ikna edici olmalıdır. Sabırlı, uzun erimli bir ikna politikamız olmalıdır.

Partimiz bugün ne durumdadır? Öne koyduğumuz bunca görevi kucaklayabilecek güçte midir?

Buna hiç duraksamadan "artık evet" diyorum. Bugün sadece dostlarımız değil düşmanlarımız da şunu artık biliyor: Biz ne kendi gücümüzü, ne de olanakları abartıyoruz. Biz, yalnızca gerçeğin takipçisiyiz.

Soruya "evet" derken tüm zayıflıklarımızı ve eksikliklerimizi bilerek söylüyorum. "Evet" yanıtını kuşkusuz doğru anlamak gerek. Partimizin varolan ve konferans sürecinde daha da artıracağımız gücünü hangi noktada toplayacağız? Daha doğrusu bu güçle nasıl bir sonuç almayı düşünüyoruz?

Hayalci değiliz! Tersine, dışımızdaki sol güçlere hep şunu göstermeye çalışıyoruz. Yalnız işçi sınıfının, yalnızca solun gücüyle demokrasi kazanılamaz, sonuç alınamaz.

Arkası sayfa 7'de

Türkiye'nin güvenliği Evren-Özal yönetimine bırakılamaz!

Evren'in "dostu", ABD'nin Libya saldırısının planlayıcısı, NATO başkomutanı Rogers, NATO organlarını bile atlayarak, Türkiye'nin sözünü hiçe sayarak, Limni'yi NATO savaş planlarına soktu. NATO'da savaş planlarına karşı hiçbir ülkenin itiraz hakkı bulunmadığı için, Türkiye ile Yunanistan yeni bir emperyalist oldu-bitti ile karşı karşıyadır.

Türkiye ile ABD arasında "Ev Sahibi Ülke Desteği" adlı yeni bir anlaşmanın yapılmakta olduğu açığa çıktı. Kamuoyundan bütünü gizli tutulan bu anlaşma, ABD çevik kuvvetlerine Türk ordusunun ne gibi destekler vereceği üzerinedir.

ABD, NATO Savunma Planlama Komitesi'ne Türkiye de içinde, bir dizi NATO ülkesine yeni türden kimyasal silahlar yerleştirilmesini dayattı. Savunma bakanı Yavuztürk, buna itiraz etmedi. Bu silahların bir miligramı bile binlerce insanı öldürüyor.

FAC'den sökülecek taktik nükleer silahlar Türkiye'ye yerleştiriliyor. NATO Daimi Temsilcisi Osman Olcay, bunu doğruladı.

ABD Savunma Bakanı Weinberger, ABD'nin devlet terörizmi politikasını NATO'nun blok politikası haline getirmeye çabalıyor. ABD'nin ve İsrail'in komşumuz Suriye'ye saldırı tehditleri artarken, bol miktarda ABD askeri ve silah yığılmış olan İncirlik üssünde alarm durumu devam ediyor.

ABD yönetimi ve NATO başları bütün uluslararası platformlarda Türk-Bulgar ilişkilerini daha da gerginleştirmek için çabalarını yoğunlaştırdılar.

Durum, bu kadar açık-seçik ortadadır. ABD emperyalizmi, attığı her adımla Türkiye'nin ulusal güvenliğini tehlikeye atıyor. O Türkiye'ye sadece ve sadece ileri karakol, askersel operasyonları için bir sıçrama alanı, bölgede emir buyurduğu ülkeye saldırması gereken bir paralı asker ve onun çıkarları için ölmesi gereken insanların ülkesi gözüyle bakıyor.

Bu tehlikeleri savuşturmada, hiç kimse Evren-Özal yönetimine güvenemez. Çünkü bu yönetim bugüne kadar ABD'nin istediği bütün olanakları sağlamış, ABD'nin yeni istemekte olduğu ödünleri para karşılığı vermeye hazır olduğunu açıklamış, ABD ile maddelerini kimsenin bilmediği bir dizi gizli anlaşma imzalamıştır. Çünkü bu yönetim, ABD'nin her işimize karışmasına izin vermekte, komşularımızla ilişkilerimizin gerginleşmesini bizzat kendisi körüklemektedir. Eski ABD başkanı Nixon'un "iş bitirici" diye övdüğü Özal'lar, "bölgede kendi ülkesinin menfaatlerine öncelik vermeyecek kadar güç dengelerinin önemini kavramış bir stratejist" diye göklere çıkardığı Evren'ler, (Kanat Operasyonu, Ufuk Güldemir, s.54) ulusal çıkarlarımızı koruyamaz, savaş tehlikesini ülkemizden uzaklaştıramaz.

Tehlikeyi savuşturmanın, Türkiye'nin ulusal güvenliğinin sağlanmasının yolu, tüm yurtsever, demokrat ve barış yanlısı güçlerin birleşip harekete geçmelerinden geçiyor. Herkes sesini yükseltmeli, harekete geçmelidir. SİA'nın derhal feshedilmesi, ABD ile hiçbir yeni askersel anlaşma imzalanmaması, ABD'ye hiçbir yeni üs, kolaylık, olanak verilmemesi, ABD emperyalizmine ve NATO'ya tanınmış olanakların geri alınması istemleri yurt çapında yankılanmalıdır. Biz birleşip harekete geçmezsek, yarın Türkiye'nin ne olacağı hiç belli değildir!

TKP Ürdün KP'ne yönelik saldırıları protesto etti

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş, Ürdün'de Komünist Partisi'ne ve öteki ilerici güçlere yönelik tutuklamaları ve baskıları Ürdün Kralı Hüseyin'e gönderdiği bir telgrafla protesto etti.

Protesto telgrafında şöyle deniyor:

"Ürdün Komünist Partisi Merkez Komitesi 1. Sekreteri Faik Varad'ın ve dört parti yöneticisinin tutuklandığını ve Ürdün'de ilerici güçlere karşı baskıların artırıldığını derin bir endişe ve büyük bir tepkiyle öğrendik. Ürdün'deki ilerici güçlere yönelik bu tutuklama ve baskıların Suriye'ye karşı ABD ve İsrail tehditlerinin yoğunlaştığı, Lübnan'da İsrail işgalcilerinin her gün yeni yeni cinayetler işledikleri, Filistin Arap halkına karşı yeni komploların hazırlandığı bir ortamda yapılması, bölgemizdeki tehlikeleri daha da artırıyor. Çünkü Ürdün Komünist Partisi ve ilerici güçleri, bütün bu baskı ve tehditlere karşı bölgemizde savaşmakta olan güçlerin önemli bir koludur. Ürdün halkının hakları ve özgürlükleri için mücadele eden Ürdün Komünist Partisi yöneticileriyle, başka ilericilerin tutuklanmasını protesto eder, tutuklananların derhal salıverilmesini ve Ürdün'ü emperyalizm ve siyonizm karşısında zayıf düşüren ilerici güçlere yönelik baskıların derhal durdurulmasını talep ederiz."

ÇERNOBİL'DEN ÇIKAN DERS

Sovyetler Birliği'ndeki Çernobil Atom Santrali'nde meydana gelen kaza nedeniyle emperyalist propaganda tozu dumana kattı. Antisovyet propagandanın bulutları dağıldıktan, gerçekler birer birer ortaya çıktıktan sonra kafalarda bir soru yeretti: Ya bir atom savaşında dünyamızın hali ne olacak?

***

Çernobil'de bir nükleer patlama değil, yalnızca radyasyon sızması oldu. Sovyet yurttaşlarından başka kimse bundan bir zarar görmedi. Ama şu çok açık ortaya çıktı ki, barışçı amaçlara yönelik olan nükleer santraldeki bir sızmanın önlenmesi, sonuçlarının ortadan kaldırılması bile son derece zordur. Atomun kontrol dışına çıkması, insanın iliklerini eriten radyasyon karşısında insanlık çaresizdir. Nükleer silahların harekete geçirilmesi ya da bir arıza sonucu harekete geçmesi durumunda. Çernobil'de sızandan milyonlarca kez daha yoğun bir radyasyon, **bütün dünyayı** kapladığında ne olacak? Bu, bilim adamlarının defalarca açıkladığı gibi, toptan yokoluştur. Çernobil kazası, nükleer savaş tehlikesi karşısında devede kulak misali kalsa bile, çağımızın yadsınmaz bir olgusunu ortaya koydu: Günümüzde o kadar korkunç silahlar birikmiştir ki, eğer bunlar kontrolden çıkar, yıkıcı yönde harekete geçerse, **insanoğlu tamamen çaresiz kalacaktır.** Bütün bunlardan çıkan ders de bellidir. Nükleer savaşın patlak vermesine kesinlikle izin verilemez. Bunun tek yolu da, varolan atom silahlarını adım adım ortadan kaldırmak, yenilerinin geliştirilmesini önlemek için, bu yolda ilk adım olarak atom denemelerini durdurmak ve ardından tamamen yasaklamaktır.

Sovyetler Birliği hükümeti, atom denemeleri üzerindeki tek taraflı moratoryum uygulamasını 6 Ağustos 1986'ya kadar uzattı. SBKP MK Genel Sekreteri M.Gorbaçov 14 Mayıs günü yaptığı televizyon konuşmasında, ABD yönetimini, insanlığın üzerine çöken tehlikeyi gerçekçi açıdan değerlendirerek, insanların yaşamı ve sağlığıyla ilgili kaygılarını, sözle değil, eylemle sergileyip, atom denemelerinin yasaklanması konusunda olumlu bir tutum almaya çağırdı. Atom denemelerinin tamamen yasaklanması için bir anlaşmaya varmak üzere herhangi bir Avrupa ülkesinin başkentinde ya da Hiroşima'da ABD Devlet Başkanı R.Reagan ile hemen görüşmeye hazır olduğunu duyurdu. M.Gorbaçov ayrıca, nükleer enerjinin barışçı kullanımı konusundaki güvenliği artırma sorunlarını görüşmek üzere, Uluslararası Nükleer Enerji Kurumu'nun gözetiminde, Viyana'da bir dünya konferansı yapılmasını önerdi, bu alanda bir dizi somut önerilerde bulundu.

ABD yönetimi, Sovyetler Birliği'nin bütün bu önerilerini reddetti. Üstelik, 21 Mayıs günü Nevada çölünde yeni bir yeraltı atom denemesi yaptı. Bu deneme, SSCB'nin tek taraflı moratoryum uygulamasına başladığı 6 Ağustos 1985'den bu yana onbirinci ve yıl başından bu yana dördüncü nükleer silah denemesi oldu.

Kadınlar içindeki çalışmalarımıza yeni bir hız vermek için

● Fatma VEZİROĞLU

3 Haziran'da İKD 11. yılını dolduruyor. Ülkemizde ilerici kadın hareketi, ilk kez kadın sorununu sosyal, sınıfsal bir temele oturtmuş, işçi-emekçi kökenli, bir çoğu okuma-yazma bilmeyen, politik yönden geri binlerce kadını çatısı altında toplamıştı. Emekçi kadınlar, 1980 öncesinde toplumumuzu derinden sarsan faşist tırmanışın önlenmesi, can güvenliği, barış için, işsizlik pahalılığa karşı ve analığın korunması, kreş, doğum izinleri vb. sorunlarının çözümüne yönelik çalışmalar, eylemler gerçekleştirdiler. İKD'nin 11 yıllık geleneği yaşatılmalı ve yeni yetişen kadrolara taşınmalıdır.

Günümüzde bu alanda kadın yoldaşlarımız nasıl bir çalışma yürütmeli? Bugün koşullar, görevler değişti. Geçmiş deneyimden dersler çıkartarak, en geniş kadın yığınlarını demokrasi için savaşıma çekmek görevi önümüzde duruyor. Bu görev, TKP'nin Ulusal Konferans çalışmalarının kadınlar içinde yaşama geçirilmesiyle bağlanmalıdır. TKP'nin politikası ne kadar geniş yayılır ve benimsenirse, ülkemizdeki demokrasi savaşımının geleceği o kadar sağlıklı olacaktır. Her yolla, tüm gücümüzle TKP'nin politikasının tanıtılması için çalışmalıyız. Parti politikası, ülkemizin her sorununda TKP'nin görüşleri, gösterdiği savaşım yolu geniş kadın yığınlarına ulaşmalı, tartışılmalı, benimsetilmelidir.

Yığın örgütleri dikkat merkezimizde olmalıdır. Sendikalar, meslek örgütleri, dernekler, vb. örgütlerde kadınların aktifleşmesi çabalarımızı artırmalıyız. Fabrikalarda, kadın işçiler arasındaki çalışmalarımız, yığın örgütlerindeki ilişkilerimiz mahallelere, örgütsüz kadınlara ulaşmak için bize olanaklar sağlayacaktır.

Kadınların içinde bulunduğu sosyal kesime göre öne çıkacak konular farklı farklı olacaktır. Politik konular üzerinde topluca fikir sahibi olanların sayısı azdır. Kimisini yerel sorunlar (gecekondu, yol, elektrik, su yokluğu, vb.) pahalılık, kimisini; işyeri, meslek sorunu, sendikal mücadele, kimisini dış politika, barış sorunu ilgilendirebilir. Aydın kadınlar içinde kadın hakları konusunda özel bir duyarlık vardır. Bunlar dikkat etmemiz gereken yönlerdir. Somut sorunlar etrafında, farklı politik görüşlere sahip kadınları sağ görüşlü, sosyal demokrat, dindar vb. ortak çabalara çekme olanağı daha çoktur. Kadınların haklar için birleşmesi, hakları istemesi ve bunun için çaba göstermesi demokrasi için mücadeleye güç katacaktır.

Tek tek konuşma, görüşme yeterli değildir. Kadınları biraraya getirmeli, toplantılar yapmalıyız. Kadınları nasıl, hangi düzeyde biraraya toplayarak tartışma konularını ortaya sürebiliriz? Bu, kadınlarla ilişkilerimizin niteliğine, düzeyine bağlıdır. Örnek verirsek, işyerinde, sendikada ya da sıradan bir arkadaş davetinde veya bir nakış kursunda sohbet sırasında farklı noktalardan çıkarak ortak ekonomik ve sosyal sorunlardan, söz açmak olanaklıdır. Bu konuşmadan politik sonuçlar, görüş birliği çıkarmak da olanaklıdır. Burada, yerel koşulları ve bulunan insanların özellikleri, ilgileri, ihtiyaçları dikkate alınmalıdır. Bizim ilerici görüşlere sahip olduğumuzu bilen, dostluğumuza güvenen insanların arasında görüşlerimizi daha rahat açabilir, tartışabiliriz.

Koşullara, olanaklara göre böylesi toplantılara katılan kadınların sayıları, tartışma düzeyleri farklı olacaktır. Her görüşten kadınları birleştirecek konular bulmalıyız. Tek bir konunun üzerine ağırlık verilmelidir. Birliktelik, beraberlik ruhu aşılanmalı, böylesi görüşmeler özendirilmeli ve devamı sağlanmalıdır. Toplantılarda düzeye göre kadın eylemlerinden örnekler verilmeli, öneriler saptanmalı, eylemi, ortak davranışı öngören kararlar alınmalıdır.

Bu doğrultudaki çalışmalarımızda sempatizan, parti yandaşı her kadına yapabileceği görevler verilmelidir. Bu insanlarla yapacağımız toplantı ve görüşmelerde, gizlilik kurallarına zarar vermeden, parti görüşlerini dolaysız tartışabiliriz. Bu görüşleri yaymak için nasıl çalışmamız gerektiği üzerine, yapılan çalışmaların sonuçları üzerine önerileri, görüşleri saptamalıyız. Tüm çalışmaların sonuçlarını Ulusal Konferansa katkı amacıyla partiye göndermeliyiz.

Luns'a verilen ödül

● Mehmet ERGÜL

"Atatürk Uluslararası Barış Ödülü'nün ilki, eski NATO Genel Sekreteri Joseph Luns'a verildi."

23 Nisan günü gazetelerini açanlar bu haberle karşılaştılar. Büyük Millet Meclisi'nin açılışının yıldönümünde, Ulusal Egemenlik Bayramı'nda doğrudan Evren'in onayıyla oluyordu bu. Hem de NATO'nun ABD'li Başkomutanı Rogers'in "Libya harekatını ben planladım" demesinden birkaç gün sonra...

19 Mayıs'ta ise, Çankaya'da Atatürk'ün makamında oturan Evren, kendi elleriyle Atatürk Uluslararası Barış Ödülü'nü Luns'a veriyordu. Atatürk'ün Samsun'a çıktığı günün yıldönümünde, ulusal kurtuluş savaşımızın başlangıcını simgeleyen günde oluyordu bu.

Böylece NATO-Luns adlarıyla Barış-Atatürk adı, kavramı bir araya getiriliyordu. Üstelik 23 Nisan gibi, 19 Mayıs gibi ulusal bayram günlerinde.

O NATO ki, saldırganlığı müseccel, sabıkalı bir örgüttür. Kurulduğu 1949 yılından bu yana, NATO üyesi devletler, başta ABD olmak üzere, 100'ü aşkın savaş saldırı ve silahlı müdahalenin içinde olmuştur.

O NATO ki, çoğu emperyalist ve sömürgeci devletlerden oluşmaktadır. İngiltere'nin Kıbrıs'ta, Kenya'da; Fransanın Cezayir'de, Vietnam'da; Belçika'nın Kongo'da ulusal kurtuluş hareketlerini nasıl barbarca ezmeye çalıştığı hatırlardadır. 1954'de Guatemala'ya, 1961'de Küba'ya, 1965'te Dominik'e, 1964-75 arasında Vietnam'a, Kamboçya ve Laos'a, 1983'te Lübnan'a ve Grenada'ya, son olarak da Libya'ya saldıran ABD'dir. 1956'da Amerikan, İngiliz, Fransız birlikleri ortaklaşa Süveyş Kanalı'na, 1958'de Amerikan ve İngiliz birlikleri Incirlik Üssü'nü kullanıp Lübnan'a saldırmışlardır. Üyelerinin saldırganlığı sayısız kez kayda geçmiş askeri bir pakt, nasıl barışçı diye nitelenebilir? Uzun yıllar böyle bir paktın başında bulunmuş eski bir naziye, nasıl olur da, Atatürk'ün adını taşıyan bir ödül verilebilir?

Atatürk Barış Ödülü'ne lâyık görülen Luns, 1930'lu yıllarda bir süre Nasyonal Sosyalist Hareket adlı Hollanda nazi partisinde çalışmıştır. Luns'un kardeşi bu partinin militanlarındandır. Luns, uzun yıllar Hollanda Katolik Partisi'nin (şimdi Hıristiyan Demokrat Parti) yönetim kademelerinde çalışmıştır. Karısı Barones Van-Heemstır aracılığıyla Hollanda aristokrasisiyle bağlanan Luns, bu ülkedeki askersel-sanayi kompleksiyle sıkı ilişkiler içindedir. Fokker silah tekeli, elektronik araç-

Arkası sayfa 6'da

ÖNEMLİ DUYURU

TKP'nin Sesi ve Bizim Radyo'nun yayın metrelerinde değişiklik yapıldı. Radyolar, 26 Mayıs 1986 tarihinden bu yana yayınlarını Türkiye saatiyle hergün kısa dalgadan, aşağıdaki saat ve metrelerden sürdürüyor.

TKP'NİN SESİ RADYOSU

Saat	Metre	Dalga Boyu
7	**31,3 m,**	**9585** kHz
8	**31,3 m,**	**9585** kHz
11	25,4 m,	11820 kHz
12	25,4 m,	11820 kHz
15	**31,3 m,**	**9585** kHz
16	**31,3 m,**	**9585** kHz
19	48,4 m,	6200 kHz
20	48,4 m,	6200 kHz
23	**48,4 m,**	**6200** kHz
24	**48,4 m,**	**6200** kHz

BİZİM RADYO

Saat	Metre	Dalga Boyu
5	**48,4 m,**	**6200** kHz
6	**48,4 m,**	**6200** kHz
9	31,3 m,	9585 kHz
10	31,3 m,	9585 kHz
13	**25,4 m,**	**11820** kHz
14	**25,4 m,**	**11820** kHz
17	31,3 m,	9585 kHz
18	31,3 m,	9585 kHz
21	**48,4 m,**	**6200** kHz
22	**48,4 m,**	**6200** kHz

AYRICA

Saat	Metre	Dalga Boyu
13.15	**31,6 m,**	**9500** kHz
17.45	**31,6 m,**	**9500** kHz
23.00	50,7 m,	5915 kHz
23.30	50,7 m,	5915 kHz

KADIN İŞÇİYE DOĞUM YASAK

Çiçekçi/İskenderun

Tüm ülke çapında olduğu gibi İskenderun'da da patronlar, asgari ücretin de altında yeni işçi almak ve yine işçiler üzerinde çok yönlü tehdit unsuru olarak kullanmak amacıyla işten atmalara hız veriyorlar. Bir süre önce el değiştiren Ersoy İplik Fabrikasından 150 işçinin işine son verildi. İşçilerin tazminat alacaklarının bir bölümü verildi, bir bölümü ise taksite bağlandı. Fabrika yeniden açıldığında, işe alınan 25'i kadın 150 işçiye, ortalama asgari ücretin de altında ücret ödenmeye başlandı. Günde en az 10 saat çalışmaya zorlanan işçilerin aylık sigorta prim ödemeleri ise 5 gün eksik yatırılıyor. 1 gün işe gelmeyen işçinin 2 günlük yevmiyesi kesiliyor. Hakettikleri ücretli doğum izinlerini alamayan kadın işçiler, doğum yapacakları güne kadar çalıştırılıyorlar. Aynı zamanda bu kadın işçiler doğum sonrası geldiklerinde geri işe alınmıyorlar. Kadın için doğum yapmak, işten atılmakla eşdeğerde.

Fabrika müdürü İhsan Bey, hergün işçilere hakaretler, küfürler yağdırıyor. Şu anda karşı çıkmak ise işten atılmak, aç kalmak demektir. İşçilerin üye olduğu sendikanın ne bir şubesi, ne de temsilciliği var. Yaygın kanı, sendikanın işçilerin çıkarlarına pek aldırış etmediği yolundadır. "Toplu sözleşme imzalanmış mı, imzalanmamış mı?" bundan işçilerin kesinlikle haberi olmaz.

Fabrikanın ortaklarından biri olan ve son yıllarda büyük vurgunlar elde ederek servetini artıran Mahmut Aygünoğlu, yeni işçi alımında, işçilerin birliğini bozmayı amaçlayan bir yöntem izlemektedir. Küçük bir nakliyat şirketi sahibiyken, karanlık işlerden elde ettiği paralarla kısa sürede bir fabrika ve otobüs işletmeciliği patronluğuna yükselen Aygünoğlu, işe aldığı işçilerin kendi yöresinden olmasına dikkat ediyor. İşçiler arasına Türk-Kürt ayrımını, bölgeciliği sokmak, böylece onların sömürüye, baskılara karşı mücadele etmelerini önlemek istiyor.

Ancak Ersoy İplik Fabrikası işçileri, patronların uyguladıkları yöntemlere, haklarının çiğnenmesine, üzerlerinde terör estirilmesine büyük öfke duyuyorlar. İşyerindeki bilinçli işçiler, Ersoy İplik işçilerinin içinde bulundukları dayanılmaz koşulları değiştirmek için, birleşip mücadele etmelerini sağlamaya çalışıyorlar. İşçiler, haklarını, çıkarlarını korumanın yolunun, birlikten ve mücadeleden geçtiğini anlamaya başladılar bile.

Bartın'lılar protesto yürüyüşü yapıyorlar

B.İnceoğlu/Bartın

Bartın Çimento Fabrikası, kurulduğundan bu yana, 25 yıldır ruhsatsız ve kaçak çalışmakta, filtre takmamakta ve çıkardığı çimento tozu ile halkın sağlığını tehdit etmektedir. Bir Bartın'lı doktorun sözleriyle "oto camından güçlükle sökülen çimento tozunun insan akciğerlerinden çıkması mümkün mü?!" Üretici köylüler, "tarladaki ürünümüz çimento tozu altında kalıyor" diyerek tepkilerini dile getirirken, Bartın'lı yurttaşlar "akşamları dışarı çıkıp gezmek artık hayal oldu" diyorlar.

Genel seçimler öncesi Bartın'lılara bu konuda söz veren ANAP milletvekili Pertev Aşçıoğlu'nun, halktan oy topladıktan sonra sözünü unutması, belediyenin çıkar hesaplarıyla fabrikaya karışmaması ve çimento tozunun her geçen gün insan sağlığını daha fazla tehdit eder hale gelmesi üzerine Bartın'lılar sorunlarının çözümü için bir protesto yürüyüşü yapmaya karar verdiler. Bartın halkı bu yürüyüşü şimdiden, tümüyle desteklemektedir.

Bunun yanında Bartın'lı kadınlardan oluşan bir heyet de Ankara'ya gidecek, dilek ve isteklerini Zonguldak milletvekillerine aktaracaktır. Bartın yerel basını da halkın çimento fabrikasının çıkarttığı çimento tozu sorununa çözüm bulunmamasına karşı tepkisine geniş ölçüde yer vermektedir.

Hizmet dedikleri

Rojda Cihan/Diyarbakır

12 Eylül rejiminin Türkiye'ye neler getirip, neler götürdüğünü az çok herkes anlamış durumdadır. Ancak Kürdistan'da Kürt halkının karşılaştığı ekonomik, sosyal ve siyasal sorunlar çok daha ağırdır.

Bilindiği gibi Kürt halkı, Batı'da yaşayanlara oranla daha çok tarım ve hayvancılıkla geçimini sağlamaya çalışıyor. Bir kaç yıl öncesine kadar insanlarımız, ellerindeki birkaç dönüm araziyle geçinmeye çalışıyordu. Köylü, kente geldiğinde, köyüne götürecek öte-beriyi satın alabiliyordu. Şimdi kente gelen Kürt köylüsünün cebinde bir yemek parası bile bulmak gerçekten çok güç.

Köylerde yaşayan, tarımla uğraşan insanlarımıza Özal hükümetinin izlediği ekonomik politikanın kendilerini nasıl etkilediğini sorduk. Verilen yanıtlar hemen hemen aynı. Hepsi de daha önce kendi topraklarını, ya da ağadan-beyden kiraladıkları toprakları işleyerek, kimseye muhtaç olmadan geçinebildiklerini söylüyor, şu anda ise bu toprakları elden çıkarmak zorunda kaldıklarını anlatıyorlar. Çünkü topraktan elde edilen ürün gübre, akaryakıt masraflarını bile karşılamıyor. Bu yüzden, daha önce çocuklarını kente okumak için göndermeye başlayan Kürt köylüsü, artık çocuklarının ilkokul masraflarını bile karşılayamıyor.

Sorularımızı şehir ve kasabalarda yaşayan Kürt emekçilerine yöneltiyoruz. Bu insanlar ekonomik sıkıntılar kadar polis ve jandarma baskısından şikayet ediyorlar. Ve diyorlar ki, "Her polis ve jandarma, hatta her bekçi, başlı başına birer kanun haline geldi. Kafalarına ne eserse, onu yapıyorlar." Hiç aralıksız süre aramalar, dövmeler, hakaretler, sorgusuz-sualsiz götürmeler, bu söylenenleri doğruluyor. Elbette tekrar tekrar vadedilen fabrikaların, işyerlerinin hiçbiri kurulmuş değil. 6 yıldır Türkiye Kürdistanı'nda yalnızca kavehaneler ve hükümet konakları, polis lojmanları, askeri binalar yapılıyor. 12 Eylül rejiminin Kürt halkına unutulmaz hizmetleri bunlardır.

Gençlerimizin düşüncelerini de almaya çalışıyoruz. Kürt gençlerinin çoğu şu anda babaların yaşında olmak istiyor, çünkü genç olmak, peşinen suçlu sayılmak demek. Genç olmak, evinden çıktıktan sonra karşılaştığı ilk güvenlik ekibinin, ilk devriyenin saldırısına, baskı ve hakaretine uğramak demek. Genç olmak, her an gözleri bağlanarak işkence odalarına götürülme ihtimalini düşünerek yaşamak demek. Genç olmak işsiz kalmak demektir. Bunları göze alabilirsen genç kalmaktan memnun olabilirsin. Kürdistan'da her evden en az bir genç ya cezaevinde yatmakta, ya aranmaktadır.

İşte Kürt halkının zindan yaşamı böyle. İş mi arıyorsun? "ANAP'a üyelik kartın yoksa, 500 bin lira paran var mı?" diye soruluyor. Nakil veya tayin mi isteyeceksin? Emniyet amirine ANAP'lıların komisyonculuğuyla birkaç yüz bin lira vermen gerekiyor. Gübre mi lazım? ANAP'lılara müracaat et, normal fiyatının birkaç katını öde! Borç para mı lazım? Yine ANAP'lıların kapısını çalman gerek, istedikleri faizle, istediğin kadar alabilirsin!

kısa haberler...kısa haberler...

G.M./Hatay

Faşist rejim tampon bölge olarak ilan ettiği Hatay'da baskı ve işkenceleri yoğunlaştırdı. İlerici, demokrat insanların yanısıra sıradan yurttaşlara bile ağır işkenceler yapılıyor.

Hatay Emniyet Müdürü Şükrü Yetimoğlu emrindeki polislere, gözaltına aldığı kişilere ayrım yapmadan işkence yapmaları konusunda emir vermiştir.

Yurttaşlara acımasızca işkence yapılmasını isteyen Şükrü Yetimoğlu da bu emri Hatay Valisi Sami Oytun'dan alıyor.

Hatay Emniyet Müdürlüğünde işkence gören yurttaşlara, Ali Haydar Kaçmaz adlı bir doktor işkence görmediklerine dair rapor vererek işkenceci polisleri aklamaya çalışıyor. İşkence gördükleri artık gizlenemez durumdaki yurttaşlara ise Dr.Kaçmaz'ın verdiği yanıt "önemli değil, geçer" oluyor.

A.Sağlam/Samsun

Samsun'da MHP'li faşister Belediye'de örgütlendikleri yetmiyormuş gibi, şimdi de bir devlet işletmesi olan "Samsun Gelemen Çiftliğine" el attılar.

1980 Mart ayında Erzurum Ülkü Ocakları Başkani Lütfi Keskin'in Samsun'a gelmesiyle birlikte MHP'li katillerin Samsun'da işledikleri cinayetler olağanüstü artmıştı. Şimdi bu yurtsever katili Lütfi Keskin'in Samsun Belediye Başkanı, gerici-faşist, Kemal Vehbi Gül tarafından Samsun Gelemen Çiftliğine müdür olarak atanmasıyla birlikte MHP'li faşistlerin örgütlenme çabaları alabildiğine yoğunlaştı.

Şahin Keklik/Siirt

Şırnak yöresinde baskılar özellikle yoğun olarak sürdürülüyor. Köylerin boşaltılması bu baskıların en açık kanıtıdır. Son dönemlerde Şırnak yöresinde Seredex, Qewer (Bu her iki köy Qire dağının arkasında kalıyor), Sılori, Durnex, Nerex, Kutıt, Derendefş, Sorbıtım köyleri boşaltılıyor: Bu köylerin bir kısmı şu ana kadar tamamen boşaltılmıştır. Bir kısmında ise henüz çıkmayan çok az sayıdaki insan üzerinde jandarma baskısı ve terörü sürüyor.

İSTİKRARLI POLİTİKA...

Başı sayfa 1'de

olanaksızlaştığını daha iyi görüyor. Herkes bir arayış içinde. Ama eski anlayışlar kolay terkedilmiyor. Yeni yaklaşımlar kolay bulunamıyor. Yılların alışkanlıkları, önyargıları yeni eğilimlerin üzerine abanıyor. Eski alışkanlıklarla yen ihtiyaçlar çatışıyor. Ama gene de nesnel ihtiyaçlar kendini dayatıyor yeni yaklaşımlar filizleniyor.

Bütün muhalefete kendini dayatan nesnel ihtiyaç, uluslararası sorunlara Türkiye'nin dış ilişkileri konusuna, ekonominin yönetilmesi ve yönlendirilmesi konularına demokrasi sorununa, yığınlara ve onların örgütlerine yeni bir anlayışla yaklaşmak ihtiyacıdır.

Filizlenen yeni yaklaşım, bütün barış ve demokrasi güçlerinin birliği yönündeki eğilimdir. Bu eğilim, şimdi ilk kez çok geniş güçlerin sıralarında beliriyor.

Günümüzün ana sorunu böylesi bir birliğin sağlanmasıdır. Ama birlik, Kutlu yoldaşın MK 6. Plenumunu açış konuşmasında dediği gibi, ancak güçlü bir inanç çevresinde sağlanabilir.

İşbirlikçi oligarşinin dışında herkes demokrasi istiyor, kimse Türkiye ABD emperyalizminin kölesi olarak kalsın istemiyor, sanayileşmede, ulusal ekonominin güçlenmesinde halkın durumunun iyileşmesinde herkesin çıkarı var. Asıl sorun, bu amaçlara ulaşmanın, Türkiye'yi bu bunalımdan çekip çıkarmanın gerçekçi bir yolunun varolduğuna, durumun kötüleşmesini önlemenin, iyiye doğru bir dönüşü gerçekleştirmenin hayal olmadığına inanmakta. Ancak, böylesi bir inanç demokrasi isteyen bütün güçleri birleştirebilir, geniş yığınları aktif mücadelelere çekebilir. Muazzam enerjileri açığa çıkarabilir.

İşte partimiz MK 6. Plenumuyla böylesi bir inancın oluşup güçlenmesi yolunda önemli bir adım attı.

TKP, parti programının ulusal demokrasi anlayışını ayrıntılandırdı, somutladı. Şimdi TKP, nasıl bir demokratik rejim, nasıl bir dış politika, nasıl bir ekonomik ve sosyal politika, nasıl bir ordu sorularına-bütün toplumun ve bütün muhalefet güçlerinin tartıştığı bu sorulara ayrıntılı, gerçekçi ve somut yanıtlar verebilen bir parti durumundadır. Biz bu önerilerimizi herkese iletecek, herkesle tartışacağız.

Bu süreç, kaçınılmazlıkla demokratik muhalefetin sıralarında güçlü bir inanç birliği oluşmasına katkıda bulunacaktır. Burada sorun basitçe, herkesin bizim görüşlerimizi benimsemesi sorunu olarak tanımlanamaz. Sorun muhalefetin bütün bileşenlerinde bugün artan bir etkiyle kendini hissettiren yeni arayışların, yeni yaklaşım çabalarının sonuçta ulusal çapta yeni bir direniş ruhunda, bu diktatörlük rejimine son verme ve yeni bir Türkiye'yi kurmaya başlama kararlılığında birleşmesidir. Bizim buna katkıda bulunmamızdır.

Bu hayal değildir. İzmir mitingi ve sonraki gelişmeler böylesi bir direniş ruhunun oluşabileceğinin ilk işaretleridir. Bunu gerçeğe dönüştürmek her şeyden önce bugünkü derin istikrarsızlık ortamında istikrarlı ve kararlı bir politikayı ısrarla yürütmeye, mücadeleyi kararlılıkla sürdürmeye bağlıdır. Bu bütün demokrasi güçleri için geçerlidir.

Artık pratik ispatladı: İşçiler, sendikalar, eylem, direniş, grev deyince, politikacılar yeni anayasa, demokratik uzlaşma deyince, insanlarımız işkencecilerden hesap sorulsun deyince, Evren'lerin, Özal'ların etekleri tutuşuyor. O zaman bu söylenenlerde sonuna kadar ısrar edilmelidir. Bunları gerçekleştirmek birinci hedef olmalıdır. Hiçbir gelişme şaşkınlığa, duralamaya neden olmamalıdır. Çıkış yolu budur. Kararlı mücadele budur.

Komünistler bu yola koyulan herkesle birlikte **yürüyecek, demokrasi güçlerinin birliği politikasını ısrarla sürdürecektir. TKP MK 6. Plenumu' nun bize verdiği görev budur.**

HERŞEY TKP ULUSAL KONFERANSI'NIN BAŞARISI İÇİN

Başı sayfa 1'de

işyerlerine, mahalle ve köylere, okul ve üniversitelere taşımak, geniş yığınlara maletmek görevini verdi. Bunun için gerekli önlemleri saptadı.

TKP MK 6. Plenumu demokratik muhalefetin sıralarındaki kararlı eğilime önkoşulsuz desteğini açıkladı, muhalefetin sıralarındaki yanlış eğitimlere işaret etti. TKP geniş yığınları politik mücadeleye çekmek, yığın eylemini yükseltmek için çabalarını artıracak, bu amaçla Amerikan üslerine karşı ve Savunma İşbirliği Anlasması'nın feshedilmesi için, işkencelere, tutuklamalara karşı, Kürt halkı üzerindeki baskılara karşı ve genel politik af için, işsizliğe ve işten çıkarmalara, düşük ücretlere karşı, sendikal haklar için, emekçilerin ekonomik ve sosyal hakları için politik kampanyaları sürdürecektir.

TKP MK 6. Plenumu, kimi sol çevrelerin gündeme getirdiği legal bir sol ya da sosyalist parti kurulması görüşünü ele aldı ve böylesi bir girişimin bugünkü koşullarda sol güçlerin demokrasi mücadelesindeki ana görevlerini yerine getirmesine yarar sağlamayacağı, solun birliğinin ve sosyalizm fikirlerinin güçlenmesine katkıda bulunmayacağı sonucuna vardı.

TKP MK 6. Plenumu bütün yurttaşları, bütün demokrasi güçlerini hükümetin getirdiği "KİT'lerin özelleştirilmesi" adlı projenin durdurulması için ve ABD'nin Türkiye'deki üsleri komşularımıza karşı kullanmasının önlenmesi için vargüçleriyle çaba harcamaya çağırdı. Komşumuz Bulgaristan'a karşı yürütülen ve giderek tırmandırılan karalama kampanyasının, ABD yönetiminin Türkiye'yi kendi saldırgan planlarına araç etmesini kolaylaştırdığını vurguladı ve bütün barış ve demokrasi güçlerini sağduyulu ve sorumlu bir tutum almaya, bu kampanyaya daha aktif karşı çıkmaya çağırdı.

TKP MK 6. Plenumu, SBKP 27. Kongresi'ni değerlendirdi. Aldığı özel bir kararla kongrenin tarihsel önemine, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinde yol gösterici ve esinlendirici etkisine dikkat çekti. Bütün ulusal, demokratik güçleri Sovyetler Birliği'nin dünya ve bölge barışı, halklararası dostluk ve işbirliği konusundaki yapıcı ve sorumlu tutumuna olumlu yanıt vermeye, bütün komünistleri ve öteki devrimcileri her günkü çalışmalarında Sovyet komünistlerinin Lenince tarzını örnek almaya çağırdı.

TKP Ulusal Konferansına ağır sorumluluklarının bilincinde olarak, devrimci ve savaşkan bir ruhla hazırlanıyor. Ulusal Konferansımızın daha güçlü TKP hedefine ulaşmada çok önemli bir sıçrama noktası olması için gerekli bütün önkoşullara sahibiz. Parti örgütleri, tek tek bütün komünistler Ulusal Konferansa, komünist yarışma ruhunda hazırlanmalı ve önlerine koydukları bütün görevleri başarıyla yerine getirmiş olarak varmalıdır, varacaklardır. Herşey Ulusal Konferansın başarısı için!

26 Mayıs 1986

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

LUNS'A VERİLEN ÖDÜL

Başı sayfa 4'de

lar tekeli Philips, İngiliz-Hollanda petrol tekeli Shell ve Hollanda Ticaret Bankası, Luns'un bağlı bulunduğu Van Flissinger grubu içinde yer almaktadır. Kraliyet ailesinden Prens Bernhart bu grubun içindedir.

Luns'un içinde bulunduğu Van Flissingen grubu ve Prens Bernhart aracılığıyla kraliyet ailesi, Hollanda'da Alman büyük sermayesi için köprübaşı görevi görmüş ve uzun yıllar Alman sermayesinin acentalığını yapmıştır. Bu grup, bugün de Fokker silah tekeli kanalıyla Batı Alman havacılık-roket şirketi Messerschmidt'le bağlıdır. Fokker silah tekelinin % 25 payı ise, Amerikan Northrop silah tekelinin elindedir.

Birer mason olan Luns ve Prens Bernhart, Bilderberg Kulübü'nün yöneticileridir. Bu kulüp, Amerikan ve Batı Avrupa gericiliğinin, NATO generallerinin yarı-gizli, yarı-açık örgütüdür. Bilderberg Kulübü, her yıl Batı dünyasının "gözden ırak" bir yerinde toplanmaktadır.

Luns, Amerikan ve Batı Alman militaristlerini "yapışık kardeşler" durumuna getirme görevini NATO'da 13 yıl sadakatle uygulamıştır. Pentagon, Luns gibi Amerikalı olmayan biri aracılığıyla NATO'nun dizginlerini elinde tutmaktan hep hoşnut olmuştur.

İşte böyle birine, Evren'in elinden, hem de 19 Mayıs günü, Atatürk Barış Ödülü verildi. Bu, Atatürk'ün adının ve barış kavramının Evren'in eliyle bir kez daha sırtından hançerlenmesi değil de nedir?

TKP MK GENEL SEKRETERİ H. KUTLU YOLDAŞIN TKP MK'NİN 6. PLENUMU'NDA...

Başı sayfa 2'de

Elbette TKP yalnız kendi gücüyle de sonuç almayı düşünemez.

Ama biz sonuç alacak güçlerin birliğini ve eylemini sağlamada çok önemli etki yaratabiliriz. Bu yolla koşulları olumlu bir değişim yönünde etkileyebiliriz.

Bu amaca varmak için üç koşul görüyorum.

1. TKP, yığınlarda ve demokratik çevrelerde artan güveni genişletmeli ve pekiştirmelidir.

2. TKP yığınlara ve öteki demokrasi güçlerine ülkenin kurtulabileceği, kalkınabileceği, ilerleyebileceğini gösterebilmelidir. Halkın yaşamında en azından hissedilebilir bir iyileşmenin olabileceğini gösterebilmelidir. Bunların hayal olmadığını gösterebilmelidir. Harekete geçebilmeleri için onlarda iyimserlik yaratmalıdır. Mücadele için böylece güçlü bir istek ve kararlılık sağlamalıyız. İşte alternatif programımızın devrimci özü budur.

3. Yığınların en dinamik kesimlerinin bulunduğu alanlarda (fabrikalar, sendikalar, gençlik ve aydınlar) ilk başta çok geniş olmasa bile örgütlü bir hareket yaratmak, legal olanakları en etkili biçimde kullanmak.

İşte bu üç önemli koşulu gerçekleştirebilecek güce artık sahibiz. Tekrar edeyim ki, daha güçlü TKP hedefinde amaca vardığımızı asla söylemiyoruz. Henüz başındayız.

5. Kongremizden sonra partimizin yapabildiklerini ve yapamadıklarını değerlendireceğiz. Şimdiden şu kadarını söyleyebilirim. 12 Eylül darbesinden bu yana yapılan her eylemin içinde TKP varoldu. Yalnızca varolmadı, o eylemleri yönlendirdi. Akıl vermedi. Eylemlerin en önünde oldu. İzmir mitingi ve 1986 1 Mayıs'ı çok önemli göstergelerdir. Aynı şey ülke dışındaki eylemlerde de geçerlidir...

* * *

"Yaptıklarımız üzerine belki ilk kez bu kadar üzerine basarak konuşuyorum. Fakat yoldaşlar partimiz gerçekten mücadeleye bir gün ara vermeden yol aldı. Bu, tüm yoldaşlarımızın özellikle ülkedeki özverili yoldaşlarımızın başarısıdır.İkinci olarak, şimdi yaptıklarımıza işaret ediyorum, çünkü konferans sürecinde eksikliklerimizi acımasızca eleştireceğiz.

Biz Ulusal Konferansımızla işçi sınıfımızın, halkımızın önüne yalnız ülkemizin kurtuluş yolu ile ilgili görüşlerimiz, alternatif programımızla çıkmayacağız. Partimizi yapabildikleri ve yapamadıkları ile halkımızın önüne koyacağız. Biz halkımızdan TKP'ye güvenmesini hasamet edebiyatı ile değil, somut görüşlerimiz ve somut işle isteyeceğiz. Ne yapsak hoşnut olmayan mızmızların, yeminli parti düşmanlarının ve polisin, partimizi içinde gizli kapaklı dolapların döndüğü bir komplo örgütü gibi gösterme çabalarına, bu ahlaksızca propagandaya da son yanıtımızı vereceğiz. Son ve kesin!

Göstereceğiz ki, yıllar yılı en azgın saldırılara uğrayan, en akıl almaz, insanlığa, dürüstlüğe yakışmaz karalama kampanyalarına hedef yapılan partimiz, ülkemizin en demokratik, en açık yürekli partisidir.

Biz kendimize güveniyoruz, parti yoldaşlarına güveniyor, parti üyelerimiz sözüne güvenilir bir partinin çatısı altında olmanın gururunu daha çok hissediyor. Partimizin yandaşları, sempatizanları genişliyor. Faşist diktatörlük hemen hergün partimizden boşuna mı sözediyor?

Değerli yoldaşlar,

Son söz olarak Ulusal Konferansımızla yığınların bilincinin ve nabız atışlarının kontrolünden geçmiş, mücadele içinde sınanmış,daha da denenmiş bir politika kazanacağız. Kendimize güveniyoruz. Çünkü açık perspektiflere sahibiz.

Öne koyduğumuz demokratik alternatif, herkesten önce kendimizin, ülkemizin daha bugünden ulusal ve sosyal kurtuluş yoluna girebileceğine olan inancımızı pekiştiriyor. Biran önce bu inancı herkese, yığınlara yaymak istiyoruz.

Konferanstan sonra toplanacak Merkez Komitemizin, yepyeni somut devrimci görevleri gündemine alacağına, önümüzde yeni ve daha da aydınlık bir ufkun açılacağına, Demokratik Türkiye ve Daha Güçlü TKP hedefinde elle tutulur mesafe katedeceğimize inanıyorum.

Saflarımızda şimdiden yeni devrimci bir ruh yaratan bu zor görevde tüm yoldaşlara, hepinize başarılar dilerim.

ESKİŞEHİR MİTİNGİNDEN DAHA DA GÜÇLÜ ÇIKALIM

Başı sayfa 1'de

olduklarını açıklayan partilere gittik. Onları mitingimize omuz vermeye çağırdık.

Evren'in, Özal'ın demagojilerini, yaydıkları yalanları açığa çıkardık. Bize "Neden miting yapıyorsunuz, 12 Eylül öncesine dönmek, anarşi çıkarmak mı istiyorsunuz?" dediler. Ama İzmir mitingi ne gösterdi? İşçilerin mitingi anarşi değil, demokrasi güçlerinin gücünü ortaya çıkarıyor. İşçiler herkese iş, herkese aş istiyor, demokrasi istiyor.

Değişik politik görüşlerden olabiliriz. Ama bu bizim mücadele içinde, eylem alanında birlik olmamıza engel değildir. Unutmayalım ki, mitinge taraftarı olduğumuz partiye oy vermeye değil, hepimizin ortak istemlerini birlikte haykırmaya gidiyoruz.

Sendikal rekabete son! Eskişehir ve yöresindeki Türk-İş'li, Hak-İş'li, bağımsız sendikalardan işçi kardeşlerimiz, miting alanında omuz omuza gelerek, tek ses halinde Evren'leri, Özal'ları lanetleyerek herkese örnek olmanızı bekliyoruz. Bütün Türkiye'nin gözü bizim üzerimizde olacaktır. Alana birbirimizle değil, baş düşmanlarımızla, hükümetle, tekelci patronlarla hesaplaşmaya gidelim. Haykıracağımız her slogan alandaki herkesi birleştirsin, tek bir yürek haline getirsin.

Şunu da bilmenizi istiyoruz: İzmir'de bir çok arkadaşımız mitingin yalnızca Türk-İş yönetiminin, uzlaşmacılığın işine yarayacağı kanısına kapıldı. Eylem kararlarının, bizlerin, tabanın zorlaması sonucu alındığını asıl, mitingin zayıf olmasının hükümetin ve uzlaşmacıların işine geleceğini göremedi. Bu nedenle mitingten uzak durdu. Ama daha sonra mitinge katılmadıkları için bin pişman oldular. Bu kez böyle yanlışlara fırsat vermeyelim. Türk-İş, biz işçilerin örgütüdür, miting bizim mitingimizdir. Biz sahip çıkarsak Türk-İş güçlü olur, daha mücadeleci hale gelir. Biz sahip çıkarsak miting işçi ve demokrasi hareketine yararlı olur.

İzmir'de alanda yalnız değildik. Çevre illerden, uzak kentlerden sınıf kardeşlerimiz, öteki yurtseverler koşup geldiler. Çevre köylerden üretici köylüler, aydınlar, gençler de vardı. İzmir mitingi gücümüzü ortaya koydu, işçi sınıfına duyulan güveni artırdı. Şimdi Eskişehir mitinginde, sizler daha da güçlü bir destek sağlayabilirsiniz.

İzmir mitingi iyi bir başlangıç oldu. 1 Mayıs 86 bunu herkese yaydı. Artık Eskişehir'de daha güçlü bir adım atabiliriz, atmalıyız. Sorumluluklarımız büyüktür. Önümüzde gerçekleştirilecek bir dizi eylem kararı var.

Hazırlıklarımızı bu bilinçle yoğunlaştıralım. 22 Haziran günü Eskişehir çoluğuyla, çocuğuyla tüm emekçilerin, yurtseverlerin bir bayram yerine dönmeli, ulusal kurtuluş savaşından bu yana gördüğü en coşkulu günü yaşamalıdır. İşçi sınıfımızın, bu kez Eskişehir'den yükselecek gür sesi, tüm Türkiye'de yankılanmalıdır.

22 Haziran Pazar günü, Eskişehir'de, Türk-İş'in düzenleyeceği miting ve yürüyüşte buluşalım!

İzmir'den bir grup işçi

Haber ve yazılarınızı aşağıdaki adrese gönderebilirsiniz. Mektuplarınızda kimliğinizi açığa vuran, gizli kalması gereken bilgilere yer vermemelisiniz!

Yazışma adresimiz:

BOX 16 367 S 103 27 Stockholm-İSVEÇ

İdamlara, işkenceye ve Kürt halkı üzerindeki baskıya son

Sol Birlik, T.K.K. Kurtuluş ve KUK (Sosyalist Eğilim) ortaklaşa başlattıkları "İdamlara, işkenceye ve Kürt halkı üzerindeki baskıya hayır" kampanyasını Mayıs ayı içinde de sürdürdüler.

Sözkonusu örgütler Mayıs ayı içinde, "İşkenceler örtbas edilemez" başlıklı bir bildiri yayınladılar. Sol Birlik gazetesinin Mayıs ayı sayısında tam metnine yer verilen bildiride, 12 Eylül rejimi altındaki sistemli, yaygın işkence uygulamaları örnekleriyle sergileniyor. Bir devlet politikası olarak uygulanan işkencenin amacının yığınları sindirmek olduğu belirtilen bildiri şu çağrıyla sona eriyor:

"İşkenceden korkmak, sesini çıkarmamak onu artırmaktan başka sonuç vermez. İşkence uygulamalarının, işkencelerin daha yaygın olarak bilinmesini sağlamalıyız. Ülkenin hangi köşesinde olursa olsun her işkence örneğini herkesin bilmesini sağlamalıyız. İşkence görenlerin sahipsiz olmadıklarını göstermeliyiz. Zaten işkencecilerin ve onların başı Evren-Özal çetesinin en büyük korkusu da budur. Hapisanelerde ağır koşullar altında yavaş yavaş öldürülen mahkumların dışarıdaki yakınlarının eylemlerine omuz vermeliyiz.

Her yerde yapılan işkenceye karşı her yerde tepki göstermek, sesini yükseltmek tek çözüm yoludur.

Evren-Özal diktatörlüğü insanlık suçu işkenceden temize çıkamayacaktır. İşkenceye son! Bütün işkencecilerden hesap sorulsun!"

Sol Birliği oluşturan 6 parti ile, T.K.K. Kurtuluş ve KUK (SE) örgütleri, yine Mayıs ayı içinde "Kürdistan'daki zulme son verilsin! Kürt halkının varlığı ve hakları tanınsın!" başlıklı bir başka bildiri yayınladılar. "Emekçiler, Yurtseverler, Demokratlar" başlıklı bildiride, Türkiye Kürdistanı'ndaki durum ve estirilen devlet terörü sergilendikten sonra şöyle deniyor:

"Kürt halkı bu zulme ve eşitsizliğe haklı olarak tepki gösteriyor.

O, insanca bir yaşam; ülke kaynaklarının ekonomik ve sosyal gelişme için kullanılmasını istiyor. Dilini özgürce kullanmak, kültürünü geliştirmek istiyor. İşkencenin, baskının son bulmasını istiyor.

Kürt halkı da her halk gibi kendi kaderini tayin hakkını istiyor, özgürlük istiyor.

Evren-Özal diktatörlüğü ve ona destek veren tüm öteki militarist, ırkçı ve şoven güçler halkın bu en doğal istemlerini kabul etmiyor. Bu istemleri ağır bir suç sayıyor ve terörle karşılık veriyor. 'Bölücülük' demagojisiyle Türk halkını, kardeş Kürt halkına, onun yurtsever güçlerine karşı kışkırtıyorlar. Yine 'Köy Korucuları' yasasıyla Kürt halkı birbirine kırdırılmak isteniyor.

Bu terör politikası asla Türk halkının çıkarına değildir. Bu Türk halkına da zulmeden tekellerin, büyük toprak sahiplerinin politikasıdır. Üzerindeki baskılar kaldırılır ve Kürt halkı hak ve özgürlüklerine kavuşursa bundan Türk halkının yitireceği hiçbir şey yoktur. Tersine bu, ülkenin demokratikleşmesine, Türk ve Kürt emekçileri arasındaki güven ve dayanışmanın güçlenmesine ve sosyal kurtuluş için güçlerini daha sıkı birleştirmelerine hizmet edecektir.

Kürt halkına karşı zulüm sürdükçe, Türkiye'de gerçek bir demokrasi gerçekleşemez. Kürt halkına yönelen terör, her keresinde ülkenin diğer demokrasi güçlerini de tırpanlayacaktır. Bu nedenle Kürt halkının üstündeki zulme karşı mücadele, demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır.

Bu konuda örgütlerimizin izlediği politika Türk ve Kürt halklarının çıkarınadır.

Türk ve Kürt emekçileri! Aydınlar! Demokratlar!

Diktatörlüğün Kürt halkına karşı yürüttüğü bu zorbalık politikasına karşı çıkalım!

Kürdistan'da sıkıyönetim kalksın, olağanüstü hale, keyfi yönetime son verilsin! Baskılara, işkencelere, sürgünlere son!

Kürt halkının varlığı ve meşru hakları tanınmalıdır!"

Ülkü Coşkun kimdir?

● Füsun ALTIN

Türkiye'de işkence "münferit" olaylar mıdır, yoksa devlet politikası mı? Bu sorunun yanıtını bulmak için Ankara DGM Savcısı Ülkü Coşkun somut bir ipucudur. Sorgulama sırasındaki işkencelere bizzat katılan, "buradan ölünüz çıkar" tehdidi ile ifade alan bu savcı, işkencecilerin salt polislerle, jandarmalarla, ve cezaevi görevlileriyle sınırlı olmadığını açıkça gösteriyor. İşkencelerin sistemli olarak yapıldığını ve kurumlaşmış olduğunu kanıtlıyor.

Ülkü Coşkun önceleri, Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı 1. Nolu Askeri Mahkemesinde üsteğmen yardımcı hakim olarak çalışıyordu. Bu sicilli faşist, Kürt yurtseverlerine karşı insanlık dışı tutumuyla ve TKP Güney-Doğu davasındaki rolü ile gözdoldurmuş olacak ki, daha sonra Ankara'ya Devlet Güvenlik Mahkemesine savcı yardımcısı olarak atandı. Ankara'da DGM'de yargılanan beş tutuklunun mahkemede yaptıkları açıklamalar sonucu kamuoyunun gözü önüne çıktı. Tutuklular, Dr. Salih Mutlu, Yüksel Durmuş, Abdül Nahit Balaban, Yusuf Karakuş ve Ayhan Aksoy Adalet Bakanlığına ve Milli Savunma Bakanlığına verdikleri dilekçelerde şöyle diyorlardı: "Savcı Ülkü Coşkun ifademizi alırken, önce işkenceci polisleri odasındaki koltuklara oturttu. Sonra da emniyette işkenceyle zorla kabul ettiğimiz ifadeleri aynen kabul etmemizi istedi. Biz kabul etmeyince 'buradan ölünüz çıkar' diyerek üstümüze yürüdü. Ve iğrenç küfürler etti. İşkenceci polislere 'bunları tekrar emniyete götürün. Ordaki ifadelerini burada kabul ettirinceye kadar, öldüresiye dövün' dedi. Tekrar emniyete götürüldük. İşkenceler daha ağır biçimiyle tekrarlandı. Çaresiz savcılıkta polis ifadelerini kabul ettik" diyorlardı. İşkencelere katıldığı kamuoyuna yansıdıktan sonra Ülkü Coşkun hakkında göstermelik bir soruşturma açıldı. Ancak görevden alınmadı.

Ülkü Coşkun'un Kürt ve Türk yurtseverlerinden, komünistlerinden sonra iki Libyalı tutukluya yapılan işkencelere de katıldığı ortaya çıktı. Amerikan Subay Kulübünü bombalamaya hazırlandıkları iddiasıyla tutuklanan iki Libyalı, sorgulama sırasında kendilerine işkence yapıldığını söylediler. Sonra da Savcı Ülkü Coşkun'u göstererek, "İngilizce konuşan" bazı kişilerle birlikte O'nun da işkencelere katıldığını ve sorgulamanın yapıldığı binada Amerikan Bayrağının asılı olduğunu açıkladılar. Yeniden yapılan tıbbi muayene sonucu verilen Adli Tıp raporunda Libyalı tutukluların tırnaklarında kan izlerine rastlandığı belirtiliyordu.

DGM Savcısı Yüzbaşı Ülkü Coşkun İngilizce konuşan "malum kişilerle" birlikte, Libyalı tutuklulara işkence yapmakla da kalmadı. Amerikan saldırısından sonra Libya Halkını destekleyen, saldırıyı kınayan halkımızı yanıltmak, "Libyanın terörist olduğu" şeklindeki Amerikan görüşünü desteklemek amacıyla, devam eden dava ile ilgili Amerikan Ajanslarına, basına sürekli açıklamalar yaptı.

Olaydan hemen sonra, Amerikan Associated Press Ajansına yaptığı açıklama, iki Libyalıya Ankara'daki Libya Büyükelçiliğinin yardım ettiği ve bombaların elçilikten verildiği şeklindeydi. Daha sonra Reuter Ajansına yaptığı açıklamada bu defa da İstanbul Başkonsolosu Ali El Reyyani ve iki diplomatı suçladı. Diplomatik dokunulmazlıkları olduğu için yargılanamayacaklarını bildiği halde Libyalı diplomatların yargılanmasını istedi.

ABD'nin Türkiye'nin Libyalı diplomatları "istenmeyen adam" ilan etmesi konusundaki dayatmalarından sonra, ABD Ankara Büyükelçisi Hupe'un Devlet Bakanı Mesut Yılmaz'ı ziyaret ettiği 18 Nisan Cuma akşamı iki Libyalının Amerikan Subay Kulübune bomba atmaya hazırlandıkları iddiasıyla tutuklanmaları, DGM Savcısı Yüzbaşı Ülkü Coşkun'un kimlerle ve nerelerle bağlı olduğunu açıkça gösteriyor. Böylece işkencelere katıldığı için hakkında soruşturma açılmasına rağmen neden görevden alınmadığı ve yargılanmadığı da ortaya çıkıyor.

DGM Savcısı Ülkü Coşkun Evren'in, Özal'ın, faşist rejimin savcısıdır. O da Evren gibi Özal gibi Amerikan çıkarlarının sadık savunucusudur.

ATILIM
Kurucusu: İ.Bilen
YURTDIŞI EKİ
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı
1 Haziran 1986

Demokrasi güçlerinin önemli başarısı:

THÄLMANN'IN KATİLİ MAHKUM OLDU

A.YAMAN

Yüzyılımızın en ağır cinayetlerinden birinin, E.Thälmann cinayetinin suçlularından Wolfgang Otto 4 yıl hapis cezasına çarptırıldı. FAC Krefeld mahkemesinin bu eski SS subayına verdiği ceza, işlenen suça göre çok hafif bir ceza olmasına karşın, ilerici kamuoyunda demokrasi güçlerinin, antifaşistlerin önemli bir başarısı olarak değerlendirildi. Çünkü bu kararla 1925-1944 arasında Almanya Komünist Partisi KPD'nin başkanı bulunan, savaşa karşı yiğitçe savaşım veren, yığınları bu mücadeleye katılmaya çağıran büyük yurtsever ve enternasyonalist Ernst Thälmann'ın katledilmediği, bir kazaya kurban gittiği yolunda ileri sürülegelmiş iddialar çürütüldü. Federal Almanya'da bir mahkeme cinayetten 42 yıl, Nürnberg Mahkemesinden 41 yıl ve SS subayı W.Otto hakkında bu cinayetle ilgili ilk suç duyurusunda bulunulmasından 24 yıl sonra da olsa, KPD Başkanı E.Thälmann'ın Hitler'in emri üzerine harekete geçen Himmler tarafından Buchenwald toplama kampında öldürtüldüğü gerçeğini resmen kabul etmiş oldu. Buchenwald toplama kampında "muhasebeci" SS subayı ve toplu kırımlar için kurulan özel "Komando 99"un başı olarak nice suçsuz insanın kanına giren azılı faşist W.Otto, Thälmann cinayetiyle ilgili soruşturmanın açıldığı günden beri, yaklaşık 24 yıl boyunca F.Almanya'daki en gerici güçler, eski naziler ve neofaşistler tarafından korunmuş, resmi makamlarca himaye edilmişti. Wolfgang Otto adındaki caninin mahkemece mahkum edilmesi, bütün bu çevrelerin, faşizmin ve ırkçılığın yüzünde şaklayan güçlü bir şamar oldu.

Komünistlerin, bütün antifaşist, demokrat güçlerin bu başarısı hiç de kolay elde edilmedi. Krefeld mahkemesinde 5 Kasım 1985 günü dava başlayıncaya kadar Alman Komünist Partisi, DKP yönetimi ve üyeleri başta olmak üzere bütün antifaşist güçler yoğun ve uzun süren bir çalışma yürüttüler. Onyıllar boyunca önlerine dikilen engeller karşısında, açık tehditlere aldırmadan ısrarla savaşımı sürdürdüler. Onları hiçbir şey yıldıramadı. Bu savaşımda bütün antifaşist güçler, değişik ülkelerden savaş karşıtı örgütler elele verip, gericiliğin saldırılarını göğüslediler. Komünistlerin, Thälmann'ın 100. doğum yıldönümü kampanyası bu bakımdan önemli bir gelişme oldu.

Krefeld'deki davanın sonuçlanması üzerine bir miting düzenleyen DKP'nin Başkanı Herbert Mies'in de vurguladığı gibi, W.Otto'nun mahkum edilmesiyle, eski nazilere ve neofaşistlere karşı, ırkçılığın her çeşidine karşı demokrasi savaşımı durmadı, tersine yeni bir ivme kazandı. Bu savaşım Federal Almanya Cumhuriyeti'nde gerçekten de son derece günceldir. Bu ülkede birçok eski nazi, ağır suç işlemiş birçok cani, hâlâ cezalandırılmamıştır. Üstelik bunların önemli bir bölümü devlet kurumlarında, önemli mevkilerde görev almaktadır. Yeni nazi örgütlerinin sayısı yüzü aşmaktadır. Ve bu örgütler yeni yeni cinayetler işlemekte, özellikle yabancı düşmanlığının, bu arada Türk düşmanlığının başlıca körükleyicilerindendir. Geçen günlerde bu örgütlerden "Dazlaklar", Türkiyeli işçi Ramazan Avcı'yı döverek hunharca öldürdüler. Hamburg'da işlenen bu cinayetle ilgili dava sürüyor. Hitler'lerin torunların, Strauss'ların adamları, Otto'ların mirasçıları mutlaka cezalarını çekmelidir. Bunun güvencesi en başta Alman ve yabancı bütün ilerici, demokratik, antifaşist güçlerin bu uğurdaki aktif eylem birliğidir.

Krefeld davasının Otto'nun mahkum edilmesiyle sonuçlanması şunu açıkça yeniden ortaya koymuştur: Eğer komünistler, sosyalistler, bütün antifaşist güçler çabalarını birleştirir, sürekli, ardıcıl bir mücadele verirlerse, bunun sonuçları er ya da geç görülecektir.

Önümüzdeki dönem B.Avrupa'da ekonominin durumu daha da kötüleşecek.

M.YILDIZ

Mayıs ayı içinde, 7'ler diye bilinen, önde gelen kapitalist ülkelerin liderleri Tokyo'da toplandılar ve kapitalist dünyada ekonomik durumu, aralarındaki ilişkileri ele aldılar. Toplantı kapitalist dünya ekonomisinin artan çelişkilerini ve bunalımının üstünü örtemedi. Tüm başı çeken kapitalist ülkelerde büyüme hızı yavaşlıyor. Yapısal bunalım daha yeni sektörlere yayılıyor. Ticari ve mali ilişkiler daha da kötüleşiyor. Son yıllarda kötüye giden ekonomik durumu düzeltmek için gösterilen tüm çabalar ise sonuçsuz kalıyor. 1985 yılına ilişkin veriler de bunu açıkça gösteriyor.

Hükümetler ve ekonomik kuruluşlar 1985 yılında, bir önceki yıla göre daha iyi bir sonuç beklerken, sanayileşmiş kapitalist ülkelerde Ulusal Gelir yalnızca yüzde 2-2,3 oranında arttı. B.Avrupa'da sanayide büyümenin ise, 1985 yılında yüzde 2 oranında olduğu tahmin ediliyor. Geçtiğimiz yılda, ekonominin, sanayinin motoru olan imalat sanayini ele alacak olursak büyük bir gerileme olduğu görülür. İmalat sanayinde büyüme 1984 yılında yüzde 8 iken, bu oran geçen yıl içinde yüzde 2'ye düştü. Ortak Pazar ülkelerinde kullanılmayan kapasite oranı da yüzde 15-25 oldu.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde sanayideki ve genel olarak büyümedeki büyük düşüş yatırımların azalması ve işsizliğin artması anlamına geliyor. Varolan işletmelerde kullanılan kapasite oranının düşük olması da işsizliği artıran ikinci bir etmen.

ABD'nin uyguladığı mali politika, faiz oranlarını yüksek tutması sonucunda B.Avrupa'dan mali kaynaklar ABD'ye akıyor. Doların değerinin suni olarak yüksek tutuluşu, ekonomik ve sosyal sorunların keskinleşmesini getiren silahlanma harcamaları, işte en başta bu etmenler son 6 yılda B.Avrupa'da görülen ekonomik durgunluğa neden oldu.

Ekonomik durumun kötüleşmesiyle büyük tekeller ve hükümetler sorunların yükünü, sosyal hakların budanması ve yığınsal işsizlik yoluyla emekçilerin sırtına bindiriyor. Kapitalist sanayide rasyonalleşme ve patronların kârlarını en üst düzeye çıkarma çabaları işsizliğin sürekli artmasına neden oluyor.

OECD istatistiklerine göre son beş yılda işsizlik yüzde 50 arttı. Son iki yıldaki artış ise iki kat oldu. Bu rakamlara, iş bulmaktan ümidini kesip iş için başvurmayanlar ve gizli işsizler dahil değildir. OECD'ye göre 1986'da işsizlik sanayileşmiş kapitalist ülkelerde 31,3 milyonu bulacak. B.Avrupa'da da işsiz sayısının artmaya devam ederek 19 milyona ulaşması bekleniyor.

Ekonomik durumun kötüleşmesi, işsizliğin artması önümüzdeki dönemde de devam edecek. Bu en başta B.Avrupa'daki yabancı işçileri ve bunlar arasında da Türkiyeli işçileri etkiliyor, etkilemeye devam edecek.

O nedenle Türkiyeli göçmen işçilerin birliklerini güçlendirmeleri, daha geniş birlikler oluşturmaları, sendikalardaki çalışmalarını yoğunlaştırmaları giderek daha fazla önem kazanıyor. Göçmen işçilerle bulundukları ülkelerin işçileri arasında çok sıkı bir birlik her zamankinden daha zorunludur. Çeşitli B.Avrupa ülkelerinde düzenlenmekte olan Göçmen İşçi Konferansları bu doğrultudaki çabaların daha da yoğunlaşmasına hizmet edecektir.

IG-Metall'in 1. Yabancılar Konferansı yapıldı

Mayısın ilk haftasında FAC'ın Frankfurt am Main kentinde, 300 bin sendikalı işçiyi temsilen 200 delegenin katıldığı IG-Metall'in I. Yabancılar Konferansı yapıldı. Konferans yabancı işçilerin özellikle son dönemlerde sendikal savaşımda oynadıkları rolü ortaya koydu. Öte yandan işletmelerde ve sendikalarda yabancı işçilerle Alman işçilerinin sermayeye karşı ortak çıkarları temelindeki dayanışmasını örnekledi. Konferansta, 200 önerge ve karar kabul edildi.

Türkiyeli işçileri de temsil eden delegelerin katıldıkları konferansta, FAC'da izlenen yabancı düşmanlığı politikası sert bir dille kınandı. Gericilik güçlerinin işçi sınıfını bölmek için kullandığı bu politikaya karşı Alman Sendikalar Birliği, tüm demokratik örgütler ve dini kuruluşlar ortak mücadeleye çağrıldı. Yabancı işçilerin çeşitli haklarının genişletilmesi ve güvence altına alınmasıyla ilgili sorunlar görüşülüp hedefler kondu.

Bu arada gerçek bir politik katılımın ilk adımı olarak yabancılara yerel seçimlerde oy hakkı istendi.

Konferansta işçi kiralama uygulamasının yasaklanması ve yabancı işçiler için de mesleki eğitimin bir toplu sözleşme hakkı haline getirilmesi üzerinde duruldu. İşsizliğin artmasından yabancı işçilerin sorumlu olmadığının vurgulandığı konferansta, yabancı düşmanlığını besleyen ve uygulayan neo-nazi ve aşırı sağ örgütlerin yasaklanması da istendi.

Konferansta, barış savaşımının önemi ve emperyalizm tarafından ezilen halklarla dayanışma dile getirildi. Delegeler, Güney Afrika halkına karşı izlenen ırk ayırımcısı politikayı, Türkiye' de sendikal hakların ayaklar altına alınmasını, Nikaragua'ya saldırıları protesto ettiler. Uzayın militarizasyonu planlarına karşı çıktılar ve sendikaların silahlanma yarışına karşı eylemlerini yükseltmeleri gerektiğini belirttiler.

Doğal görev

M.Bilir/Münih

Her çalışma için üst örgütlerden özel bir direktif beklemek gerekir mi? Hayır. Her hücre kendi çalışma alanını en iyi bilen yoldaşlardan meydana gelmiştir. Partimizin politikasını, yürüttüğü bir kampanyayı çalışma alanı içinde uygulayacak olanlar hücrelerdeki yoldaşlardır.

Uyanık olmak, çevremizde gelişen olaylara müdahale edebilmek, yığınların en küçük bir sorununa dahi anında sahip çıkmak bizim doğal görevimizdir. Herhangi bir eyleme girişirken "Acaba bu partimizin politikasına ters düşer mi? Partinin genel çalışmasıyla uyuşur mu?" diye kaygılanmak zararlı değildir. Ama bu kaygılarla eylemsizliğe düşmek, girişimci davranmamak gibi yanlışlara saplanamayız. Partimiz tüzük ve programıyla bize, nerede, ne tür çalışmalar yapabileceğimizin çerçevesini çizmiştir; partimizin merkez organları güncel gelişmeleri sıcağı sıcağına işliyor, önümüzü açıyor. Bize düşen bunların gösterdiği doğrultuda çalışmalarımızı planlayıp uygulamaktır.

Diyelim ki, bir fabrikada işçiyiz. Hücremizin asıl çalışma alanı burasıdır. Bizler sendika üyesi ya da sendika temsilcisiyiz. Ekonomik amaçlarla işçilerin birliğini sağlayan sendikada her tür görüşe bağlı işçi vardır. Bizler de yığınlar içerisinde çalışmak istiyoruz. Sendikanın başlattığı ve tüm işçileri ilgilendiren bir eylemde üst örgütlerin direktifini mi bekleyelim? Elbette hayır! Hemen işe dalmalı, partimizin yığınlar içindeki konumunu güçlendirecek tutumu göstermeliyiz. Yeterince esnek, girişken olursak, yığınların güvenini kazanırsak, aynı konuda partimizden ayrı bir direktif gelirse buna uygun çalışmayı da zorlanmadan gerçekleştirebiliriz.

Bir deneyim

Y.Kadın/FAC

Kentimizde 8 Mart kutlama hazırlıklarımız çok önceden başladı. Daha Aralık 85'te 8 bayan bir araya gelerek bir kadın grubu kurduk. 8 Mart'a yönelik çalışmaları planlayarak, aramızda işbölümü yaptık. Çevremizle ilişkilerimizi ev ziyaretleri temelinde genişlettik. 8 Mart yaklaştığında çeşitli programlar halinde geniş toplantılar düzenledik. Gençler grubu, gecenin programının ve pankartların hazırlanmasını üstlendi.

Gecemizden birkaç gün önce 8 Mart için hazırladığımız bildirileri dağıttık. Bunu posta kutusuna bırakarak yapmadık. Tek tek, kapıları çalarak kadınlarla konuştuk. Gecemiz geldiğinde tahminimizin üzerinde katılım olduğunu görünce çalışmalara katılan herkes sevinçten adeta uçuyordu. Gecenin sonuna doğru ise katılanların yüzlerinden büyük bir memnuniyet okunuyordu.

Atina Mektubu

Yunanistan'daki Devrimci Kurtuluş, Dev-Sol, Devrimci Yol, İleri, İşçinin Yolu, Kawa, Koç-Kak, Sol Birlik, Tekoşin, Y.S.K (Yekitiya Sosyalist) örgütleri, 1 Mayıs kutlama hazırlık çalışmalarını ortaklaşa yürüttüler. "Yaşasın 1 Mayıs" ortak imzalı pul basıldı. 1 Mayıs günü Atina işçi merkezinin düzenlediği mitingte, Devrimci Kurtuluş, Dev-Sol, İleri, İşçi Gerçeği, Kawa, Koç-Kak, Sol Birlik, Tekoşin, YSK ortak yürüyüş kortejinde, ortak pankart altında yeraldı. Yürüyüş boyunca ortak sloganlar büyük bir coşkuyla Türkçe ve Yunanca olarak haykırıldı. Yunan emekçileri ve ilericileri tarafından büyük ilgi ve dayanışma gördü.

Ayrıca 1 Mayıs mitinginde Sol Birlik ve İşçi Gerçeği'nin özgün bir eylemi olarak, "Zindanlar boşalsın genel af" başlıklı TBMM Başkanı Necmettin Karaduman'a gönderilen protesto mektubu için miting boyunca Yunanlı yurtsever ve demokrasi güçlerinden yüzlerce imza toplandı.

Bu mu refah toplumu?

Zeynep/Fransa

Dünyanın en güzel şehri olarak sunulan Paris'te insan sokağa çıkınca neler görüyor? Paris'te yaşayan bizler her gün bir avuç zenginin dışında kalanların sefaletini görüyoruz. Metrolarda keskin, pis bir kokunun yanında, orada yatan, orada yaşayan, yiyen, içen bit ve pislik içinde, yaralar içindeki insanların sayısı her gün artıyor. Bir bakışta, dilenen, hırsızlık eden yüzlerce çocuk görebilirsiniz. Çoğu Parislinin çantası, parası çalınmıştır bu şekilde. Her sokak başında, işsizlikten, parasızlıktan vücudunu satan sokak kadınlarına rastlarsanız ve bunun Paris turizmi için bir övünç kaynağı olmasına bir türlü akıl erdiremezsiniz. Gettolarda pislik içinde 1-2 odalı evlere hapsedilmiş göçmen işçiler ve yoksul Fransızlar yaşar. Metro'da, sokakta parasızlıktan, işsizlikten, umutsuzluktan ruhsal dengesini yitirmiş, anormal tavırlı bir sürü insan görebilirsiniz. Hiçbir geleceği olmayan, kendini boşlukta hisseden, esrar, eroin kullanan, genç yaşta yitip giden, üretici hiçbir yanı bulunmadığı için çeteleşen, saldırganlaşan bir gençlik kesimidir bu.

Paris'te yaşayan bir insan, tüm bunları görmenin, görüp de hiçbir şey yapamamanın gerginliğini yaşıyor. Bu mudur refah toplumu? Her gün sosyalist ülkelere, Sovyetler Birliği'ne saldıranlar bize bunu mu öneriyorlar? Bütün insanların insanca yaşayabilecekleri, herkesin maddi, manevi ihtiyaçlarını karşılayabileceği kadar ücretle bir işe sahip olduğu, hiç kimsenin sokakta ya da pislik içinde gettolarda yaşamak zorunda kalmadığı, gençlerin önüne parasız eğitim ile, spor olanakları ile, kitap, dergi okuma, bilimsel araştırma olanakları ile her türlü gelişme imkanının serildiği sosyalizm tüm bu pislikleri ortadan kaldıran en güzel sistem değil mi?

Bizi soyut tartışmalara çekmek isteyenlere bu gerçekleri anlatmak, özellikle sosyalizmin insana getirdikleri üzerine örneklemeler yapmak, somut karşılaştırmalar yapmak hepimizin önünde duran bir görevdir.

Unutmayalım... İnsan doğası, hep güzelden, iyiden yanadır. Sosyalizm iyiliklerle, güzelliklerle doludur. Yeter ki biz bunu anlatmasını bilelim.

Daha Güçlüyüz

Deniz Yoldaş Çalışma Grubu/B.Berlin

Bizler Batı Berlin'de yaşayan bir grup işçiyiz. Uzun süre devrimci savaşımdaki görevlerimizi yeterince yerine getiremedik. Ama partimizin birlikten yana, girişimci tutumu bizleri birleştirdi, aktifleştirdi. Şimdi kendimizi savaşımda çok daha güçlü hissediyoruz. Batı Berlinli göçmen işçilerin eşit hakları, ülkemizde demokrasi, dünyada da barış için verilen savaşımı örgütlü olarak güçlendiriyoruz.

Bir devrimcinin örgütüne bağlılığının en basit koşullarından biri ödentinin ödenmesi, örgütün maddi açıdan da güçlendirilmesidir. Sınırlı olanaklarımız nedeniyle ilk dayanışmamız her ay için 40 DM'dir. Süreç içerisinde bunun kat kat artırılması hedef ve görevimizdir.